

rych mowa w §§ 2—4, § 5 pkt. 1—3 oraz w §§ 6 i 7, za-
twierdzi Przewodniczący Państwowej Komisji Planowa-
nia Gospodarczego na wniosek Prezesa Głównego Urzędu
Statystycznego.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może po po-
rozumieniu z zainteresowanymi ministrami przedstawić
Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego wnioski o wprowadzeniu zmian do badań
statystycznych, o których mowa w § 8.

§ 10. Zmiana formularzy z wyjątkiem przypadków,
przewidzianych w § 9 ust. 2, może być dokonana jedynie
za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowa-
nia Gospodarczego na wniosek Prezesa Głównego Urzędu
Statystycznego.

§ 11. Władze i instytucje, których dokumenty opera-
tywne i sprawozdawcze służą bezpośrednio do opraco-
wań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego, nie
mogą przeprowadzać zmian formularzy tych dokumentów
i sprawozdawczości bez zgody Głównego Urzędu Staty-
stycznego.

§ 12. 1. Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej
Komisji Planowania Gospodarczego oraz wydane na ich
podstawie instrukcje Głównego Urzędu Statystycznego
wprowadzają — w zakresie statystyki przemysłowej, rol-
nej i gospodarstw władania publicznego, handlu we-
wnętrznego, inwestycji, przedsiębiorstw budowlano-mo-
ntażowych i zatrudnienia. — sprawozdawczość statystyczną
i ustalają jednostki sprawozdawcze, obieg formularzy,
terminy, tryb sporządzania sprawozdań zbiorczych oraz
kontrolę czynności sprawozdawczych.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przedstawi
wnioski w sprawie zarządzeń, o których mowa w ust. 1,
w terminie do dnia 15 lutego 1950 r. z wyjątkiem wniosku
dotyczącego przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
który przedstawi do dnia 28 lutego 1950 r.

§ 13. Zarządzenia, wydane w związku z realizacją pro-
gramu prac statystycznych na rok 1950, ustalonego
uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia
31 stycznia 1949 r. dotyczące działów statystyki, wymie-
nionych w § 8, zachowują moc obowiązującą na rok 1950.

§ 14. Ministerstwa i inne władze centralne wydadzą
bezwzględnie zarządzenia niezbędne do wprowadzenia w
życie niniejszej uchwały i zarządzeń Przewodniczącego
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydanych
na podstawie § 12 ust. 1, oraz zarządzenia co do kontroli
ich wykonania.

§ 15. Główny Urząd Statystyczny wyda oprócz in-
strukcji, przewidzianych w § 12 ust. 1 zarządzenia i dól-
sze instrukcje, niezbędne do wykonania programu prac
statystycznych, należące do jego zakresu działania, jak
również wystąpi do Przewodniczącego Państwowej Kom-
isji Planowania Gospodarczego z odpowiednimi wnio-
skami prawodawczymi.

§ 16. Władze i urzędy państwowe oraz organy admini-
stracji gospodarczej mogą otrzymywać dla celów bieżącej
działalności wórniki lub wyciągi ze sprawozdań staty-
stycznych za zezwoleniem Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego w zakresie i trybie, ustalonym przez Prze-
wodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospo-
darczego.

§ 17. Zobowiązuje się Państwową Komisję Planowania
Gospodarczego do koordynacji i kontroli wykonania pro-
gramu prac statystycznych na 1950 r.

§ 18. Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Prze-
wodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospo-
darczego i właściwym ministrom.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia
z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

**PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW** H. Minc

398.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 6 marca 1950 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej.

Na podstawie § 5 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Kom-
itetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego
1950 r. o programie prac statystycznych na r. 1950 (Moni-
tor Polski Nr A-34, poz. 397), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązek składania przez inwe-
storów objętych Planem Inwestycyjnym sprawozdań

z wykonania Planu Inwestycyjnego, według postanowień
niniejszego zarządzenia.

2. Sprawozdania należy składać odrębnie dla każdego
rocznego Planu Inwestycyjnego włącznie z okresem rozli-
czeniowym. W miesiącach rozliczeniowych składać nale-
ży sprawozdania z rozliczanego Planu Inwestycyjnego ro-
ku ubiegłego oraz równocześnie odrębne sprawozdania
z Planu Inwestycyjnego roku bieżącego.

§ 2. 1. Sprawozdania są:

a) miesięczne raporty o wykonaniu finansowo-rzecz-
owym według wzorów: „IFr — finansowy”;

b) miesięczne raporty o stanie dokumentacji inwesty-
cyjnej według wzorów: „ID — dokumentacja”;

c) kwartalne raporty o inwestycjach oddanych do użyt-
kowania według wzorów: „IW — wynikowy”;

d) raporty o zagrożeniu wykonawstwa inwestycji we-
dług wzorów: „IA — alarmowy”;

e) kwartalne analizy przebiegu inwestycji;

f) roczne sprawozdania.

2. Sprawozdania (raporty i analizy), wymienione w
ust. 1 lit. a—e, są składane w zakresie i w sposób okre-
ślony w §§ 4—8 i 13. Wzory tych sprawozdań oraz szcze-
gółowe instrukcje co do sposobu ich sporządzania są za-
łączone do niniejszego zarządzenia.

3. Sprawozdania roczne, wymienione w ust. 1 lit. f,
składać należy w zakresie i w sposób, który określi osobe
zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji
Planowania Gospodarczego.

§ 3. Podstawową jednostką sprawozdawczą jest inwe-
stor bezpośredni.

§ 4. 1. Wszyscy inwestorzy bezpośredni obowiązani są
sporządzać co miesiąc raport według wzoru „IFr — 1 fi-
nansowy” i przysyłać go po jednym egzemplarzu:

a) swemu nadrzędnemu inwestorowi głównemu,

b) swemu nadrzędnemu inwestorowi naczelnemu,

c) oddziałowi banku finansującego daną inwestycję,

d) Biuru Regionalnemu Państwowej Komisji Planowa-
nia Gospodarczego tego województwa, na obszarze które-
go jest wykonywana dana inwestycja; jeżeli inwestycja
jest wykonywana na obszarze dwóch lub więcej woje-
wództw, raport należy przysyłać: co do inwestycji zlokal-
izowanych — wszystkim właściwym miejscowo Biurom Re-
gionalnym, zaś co do inwestycji niezlokalizowanych —
tylko Biuru Regionalnemu właściwemu dla siedziby in-
westora bezpośredniego. W przypadku przesyłania spra-
wozdania do kilku Biur Regionalnych, należy na odnoś-
nych egzemplarzach zamieścić uwagę określającą tę
część postępu wykonania, która dotyczy wykonywania in-
westycji na terenie kompetencji danego Biura Regional-
nego.

2. Inwestorzy naczelnicy obowiązani są sporządzać na pod-
stawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich
zbiorczy raport według wzoru „IFr—2—finansowy” w ukła-
dzie Planu Inwestycyjnego i przysyłać go po jednym
egzemplarzu:

a) swemu nadrzędnemu inwestorowi centralnemu,

b) centrali banku finansującego inwestycje danego in-
westora naczelnego.

3. Inwestorzy centralni sporządzają na podstawie zbior-
czych raportów podległych inwestorów naczelnych zbior-
czy raport według wzoru „IFr — 2 — finansowy” dla ca-
łej części Planu Inwestycyjnego i przysyłać go po jed-
nym egzemplarzu:

a) do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

b) do centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie,

c) do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 5. 1. Inwestorzy centralni w porozumieniu z Przewodni-
czącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego
zarządzą, którzy z podległych inwestorów bezpośrednich
zostaną zwolnieni z obowiązku składania raportów o sta-
nie dokumentacji technicznej.

2. Inwestorzy bezpośredni, objęci obowiązkiem składa-
nia raportów o stanie dokumentacji technicznej, obowią-
zani są sporządzać co miesiąc raport według wzoru „ID—
1 — dokumentacja” i przysyłać go po jednym egzempla-
rze tym samym odbiorcom, co raport finansowy (§ 4
ust. 1).

Obowiązek comiesięcznego sporządzania raportu we-
dług wzoru „ID—1 — dokumentacja” ogranicza się do
jednorazowego raportu za pierwszy miesiąc sprawozdaw-
czy dla tych inwestorów, którzy wykonują wyłącznie in-
westycje, zwolnione od (niewymagające) dokumentacji
technicznej.

3. Inwestorzy naczelnicy i centralni, objęci obowiązkiem
składania raportów o stanie dokumentacji, sporządzają

na podstawie raportów podległych inwestorów zbiorczy raport według wzoru „ID-2 — dokumentacja”, postępując w taki sam sposób, jaki został określony dla zbiorczych raportów finansowych i przesyłają go tym samym odbiorcom, którym przesyłają zbiorcze raporty finansowe (§ 4 ust. 2 i 3).

§ 6. Wszyscy inwestorzy bezpośredni, zarówno objęci jak i nie objęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji technicznej, w przypadku wykonywania obiektów lub robót związanych z użyciem terenu obowiązani są złożyć jednorazowo do właściwych Biur Regionalnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 1 maja 1950 r. wykaz wszystkich odnośnych obiektów względnie robót, ze wskazaniem dokumentów uzgodnienia, w myśl zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 lipca 1949 r., lokalizacji ogólnej i szczegółowej. W odniesieniu do obiektów i robót, dla których nie uzyskano dokumentów uzgodnienia lokalizacji ogólnej lub szczegółowej, należy wskazać w wykazie, w jakim stadium znajduje się odnośne uzgodnienie.

§ 7. 1. Inwestorzy bezpośredni, którzy w danym kwartale oddali w całości lub częściowo obiekty lub roboty do użytkowania (eksploatacji) obowiązani są sporządzać za ten kwartał raport według wzoru „IW-1 — wynikowy” i przesyłać go po jednym egzemplarzu tym samym odbiorcom, co raport finansowy (§ 4 ust. 1), a ponadto po jednym egzemplarzu:

- a) swemu nadrzędnemu inwestorowi centralnemu,
- b) Głównemu Urzędowi Statystycznemu,
- c) centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie.

2. Inwestorzy bezpośredni, którzy w danym kwartale nie oddali żadnych obiektów lub robót nawet częściowo do użytkowania (eksploatacji), obowiązani są sporządzać za ten kwartał raport negatywny według wzoru „IW-11 — wynikowy” i przesyłać go po jednym egzemplarzu wszystkim odbiorcom wymienionym w ustępie 1.

Inwestorzy bezpośredni winni być zwolnieni decyzją właściwego inwestora centralnego od obowiązku składania raportów negatywnych według wzoru „IW-11 — wynikowy”, o ile Plan Inwestycyjny nie przewiduje oddania w danym roku do użytku (eksploatacji) żadnych obiektów i robót nawet częściowo.

Robót centralni winni przesyłać odpisy odnośnych decyzji wszystkim odbiorcom raportów IW-1, wymienionym w ust. 1.

3. Inwestorzy centralni sporządzają na podstawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich skrócone zestawienie wyników według wzoru „IW-2 — wynikowy” za dany kwartał i przesyłają je:

- a) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — w trzech egzemplarzach,
- b) centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie — w jednym egzemplarzu.

4. Inwestorzy centralni zarządzają w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, w jakich jednostkach rzeczowych mają być sporządzane raporty wynikowe.

§ 8. 1. W przypadku zagrożenia wykonawstwa inwestycji mających szczególne znaczenie gospodarcze inwestorzy bezpośredni oraz inwestorzy wyższych szczebli organizacyjnych sporządzają w dniu otrzymania wiadomości o zagrożeniu raport według wzoru „IA-1 — alarmowy”, a po usunięciu stanu zagrożenia — raport według wzoru „IA-2 — alarmowy” i przesyłają je odbiorcom, wskazanym w instrukcji o sprawozdawczości alarmowej.

2. Inwestorzy centralni ustalają w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, które inwestycje (tytuły inwestycyjne) mają szczególne znaczenie gospodarcze.

§ 9. W przypadku, gdy inwestor wyższego szczebla organizacyjnego jest sam inwestorem bezpośrednim lub gdy dysponuje środkami finansowymi inwestora bezpośredniego, wówczas ten inwestor wyższego szczebla sporządza dla danej inwestycji wszystkie raporty, przewidziane dla inwestora bezpośredniego w §§ 4 — 8, przesyła je odbiorcom zgodnie z przepisami tych paragrafów, a ponadto włącza do swoich zbiorczych raportów na równi z raportami podległych mu inwestorów bezpośrednich.

§ 10. W przypadku, gdy inwestor bezpośredni wykonuje inwestycje na podstawie dwóch lub więcej tytułów inwestycyjnych, wówczas sporządza on raporty, przewidziane w §§ 4 — 8 z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w § 9, dla każdego tytułu oddzielnie.

§ 11. W celu umożliwienia przeprowadzania bezpośredniej kontroli przez centralne organy inwestycyjne w odniesieniu do najważniejszych inwestycji, inwestorzy bezpośredni (z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w §§ 9 i 10), wskazani w zarządzeniu inwestora central-

nego uzgodnionym z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, przesyłają wtórniki raportów, przewidzianych w §§ 4, 5, 7, po jednym egzemplarzu do swego nadrzędnego inwestora centralnego oraz do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a mianowicie:

a) wtórniki raportów wzór „IFr-1” i „ID-1” do inwestora centralnego,

b) wtórniki raportów wzór „IFr-1”, „ID-1” i „IW-1” do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 12. Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sporządzają na podstawie raportów inwestorów zbiorcze raporty wzór „IFr-2” i „IW-2”, w układzie według działów gospodarki narodowej oraz analizy i przesyłają je w terminie określonym w § 14 ust. 2, do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w dwóch egzemplarzach, a mianowicie:

jeden — pod adresem Departamentu Lokalizacji i Planów Regionalnych i

jeden — pod adresem Departamentu Inwestycji.

§ 13. 1. Inwestorzy naczelni i centralni, oprócz raportów i zestawień, przewidzianych w §§ 4 — 8, sporządzają co kwartał analizę przebiegu inwestycji wykonywanych w zakresie ich właściwości.

2. Przy sporządzaniu analizy — poza innymi źródłami — należy oprzeć się na raportach inwestycyjnych wszystkich wzorów.

3. Analiza powinna zawierać: opis dotychczasowych wyników realizacji inwestycji ze wskazaniem ważniejszych osiągniętych efektów rzeczowych, wskazanie występujących trudności i ich przyczyn, omówienie dysproporcji między wykonaniem rzeczowym i finansowym zarządzeń, wydanych celem usprawnienia wykonawstwa, ocenę prac podległych inwestorów, scharakteryzowanie prawdopodobnego przebiegu realizacji w następnych miesiącach itp.

4. Ponadto analiza za poszczególne kwartały roku powinna uwzględniać i podawać:

a) za I kwartał — stan przygotowania inwestycji do wykonania i wydania zleceń oraz stan zaopatrzenia w materiały i urządzenia,

b) za II kwartał — organizację wykonania planu z podkreśleniem występujących przeszkód, trudności i braków,

c) za III kwartał — ogólny stan wyników już osiągniętych i przewidywanych do końca roku,

d) za IV kwartał — ogólną charakterystykę wykonania za cały rok.

5. Inwestorzy naczelni i centralni przesyłają analizę tym samym odbiorcom, w ten sam sposób i w tej samej ilości egzemplarzy, jakie zostały określone w § 4 ust. 2 i 3 dla przesyłania zbiorczych raportów finansowych — z wyjątkiem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 14. 1. Terminy przesyłania raportów inwestycyjnych i zbiorczych raportów inwestycyjnych ustala dla inwestorów poszczególnych szczebli organizacyjnych zarządzenia inwestorów centralnych, wydane w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

2. Terminy powinny być tak ustalane, aby raporty inwestora centralnego mogły być otrzymane przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego do dnia 20 po upływie miesiąca lub kwartału sprawozdawczego, zaś analizy — do dnia 25-go po upływie kwartału sprawozdawczego.

§ 15. 1. Inwestorzy naczelni, poza obowiązkami wynikającymi z poprzednich paragrafów, przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 15 kwietnia 1950 roku wykaz wszystkich podległych inwestorów bezpośrednich (z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w §§ 9 i 10), obejmujący nazwę i dokładny adres inwestorów oraz numery wykonywanych wniosków inwestycyjnych.

2. O wszelkich zmianach tego wykazu inwestorzy naczelni obowiązani są powiadomić Główny Urząd Statystyczny miesięcznie, w terminie 10 dni po upływie miesiąca.

§ 16. Główny Urząd Statystyczny za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zarządzić przesłanie mu wtórników sprawozdań (raportów) oraz sprawozdań (raportów) zbiorczych inwestorów każdego szczebla organizacyjnego.

§ 17. Główny Urząd Statystyczny jest uprawniony do przeprowadzania na miejscu u inwestorów bezpośrednich i inwestorów wyższych szczebli organizacyjnych kontroli prawidłowego sporządzania sprawozdań (raportów) oraz sprawozdań (raportów) zbiorczych, jak również prawdziwości zawartych w nich informacji. W tym celu przysługuje Głównemu Urzędowi Statystycznemu prawo wglądu do materiałów, na podstawie których sprawozdanie lub sprawozdanie zbiorcze zostało sporządzone.

§ 18. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

2. Pierwsze sprawozdania (raporty i analizy) oraz sprawozdania (raporty) zbiorcze powinny być sporządzone i przesłane, miesięczne — za marzec, a kwartalne — za I kwartał 1950 r.

3. Inwestorzy centralni wydadzą, po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, zarządzenia wykonawcze do dnia 20 marca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

399.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 13 marca 1950 r.

w sprawie likwidacji „Centrali Rybnej — Centrali Spółdzielczo-Państwowej“.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o centralach spółdzielczo-państwowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) oraz zgodnie z § 38 statutu „Centrali Rybnej — Centrali Spółdzielczo-Państwowej“, stanowiącego załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1948 r. w sprawie nadania statutu Centrali Rybnej, Centrali Spółdzielczo-Państwowej (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-6, poz. 65) zarządza się po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego, co następuje:

§ 1. Centralę spółdzielczo-państwową pod nazwą: „Centrala Rybna — Centrala Spółdzielczo-Państwowa“, zwaną dalej „Centralą“, utworzoną zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 czerwca 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami: Skarbu i Żegluga o przekształceniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą „Centrala Rybna“ w centralę spółdzielczo-państwową pod nazwą „Centrala Rybna, Centrala Spółdzielczo-Państwowa“ (Monitor Polski Nr A-63, poz. 439) stawia się z dniem 1 stycznia 1950 r. w stan likwidacji.

§ 2. Czynność likwidatora pełnić będzie Ob. Leonard Leng.

§ 3. Nadzór nad przeprowadzeniem likwidacji sprawować będzie powołana przez Ministra Handlu Wewnętrznego komisja, w skład której wchodzić będą: przewodniczącą i 2 członkowie, wyznaczeni przez Ministra Handlu Wewnętrznego. Jednego z członków komisji Minister Handlu Wewnętrznego wyznaczy spośród kandydatów, przedstawionych przez Centralny Związek Spółdzielczy. Uchwały komisji zapadają większością głosów.

§ 4. Likwidator zgłosi celem wpisania do rejestru handlowego otwarcie likwidacji Centrali.

§ 5. Likwidator przedstawi Ministrowi Handlu Wewnętrznego do dnia 1 kwietnia 1950 r. do zatwierdzenia zaopiniowany przez komisję, powołaną zgodnie z § 3, plan i sposób likwidacji.

§ 6. Plan likwidacji winien przewidywać:

1) przekazanie agend Centrali, związanych z koordynowaniem, nadzorowaniem, kierowaniem i struowaniem członków Centrali oraz z zapewnieniem tym członkom pomocy w zakresie prawidłowego wykonania zadań gospodarczych i ze szkoleniem — Centrali Spółdzielni, wskazanej przez Centralny Związek Spółdzielczy,

2) przekazanie nieodpłatnie majątku Centrali przedsiębiorstwu państwowemu „Centrala Rybna“, utworzonemu w trybie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 7. Przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Rybna“ przejmując majątek Centrali przejmie do zapłaty zobowiązania Centrali i pokryje koszty jej likwidacji.

§ 8. Przekazanie majątku Centrali przedsiębiorstwu państwowemu „Centrala Rybna“ winno być stwierdzone protokołami zdawczo-odbiorczymi, podpisanymi przez likwidatora i przejmujące przedsiębiorstwo.

§ 9. Likwidator w terminie do dnia 1 sierpnia 1950 r. przedstawi Ministrowi Handlu Wewnętrznego protokoły zdawczo-odbiorcze przekazania majątku Centrali i sprawozdanie z zakończenia likwidacji.

Na podstawie decyzji Ministra Handlu Wewnętrznego zatwierdzającej sprawozdanie o zakończeniu likwidacji — likwidator zgłosi wniosek o wykreślenie Centrali z rejestru handlowego.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO • T. Dietrich

400.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 14 marca 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centrala Rybna“.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Centrala Rybna — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“, zwane dalej w skróceniu „Centralą“.

§ 2. Siedzibą Centrali jest m. st. Warszawa.

§ 3. Przedmiotem działalności Centrali jest:

- 1) planowanie, organizowanie i prowadzenie obrotu rybami i ich przetworami,
- 2) planowanie, organizowanie i prowadzenie przetwórstwa rybnego.

§ 4. Nadzór państwowy nad Centralą sprawuje Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 5. Przy Centrali powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym Centrali jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Handlu Wewnętrznego i składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu 4 Dyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązania, załączanych przez Centralę, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz Centrali ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

Minister Handlu Wewnętrznego zarządzi protokołarne przekazanie Centrali majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Centrali ustalił statut, nadany przez Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20. Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74.

PRENUMERATA „Monitora Polskiego“ wynosi: cz. A — rocznie zł 1.800, półrocznie zł 1.000, kwartalnie zł 500, cz. B — kwartalnie zł 750, obie części A—B — rocznie zł 4.500, półrocznie zł 2.300, kwartalnie zł 1.200. Prenumerata „Monitora Polskiego“ oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały PAP.: Łódź, Piotrkowska 133, Kraków, Rynek Kleparski 4, Katowice, Jana 11, Poznań, Mielżyńskiego 8, Bydgoszcz, Libelta 4, Wrocław, Traugutta-35, Konto czekowe P.K.O. Warszawa Nr 1-4797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego“ w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.